

Σημ. 9. Ἐπὶ τοῦ ἡμιφώνου ἰάντιστοιχοῦντος μὲ ὁ Βουλγαρικὸν ѣ θέλομεν βαλλεῖ δύω τέλειας στιγμάς καὶ πρὸς διαφορὰν τοῦ ἰφωνήεντος, καὶ διὰ τὰ δείξωμεν τοῖς σπουδάζουσιν, ὅτι πρέπει ν' ἀναγνωσθῇ ὁμοῦ μὲ τὴν προηγουμένην συλλαβὴν, ὡς ἐν τῇ Τουρκικῇ λέξει» баї=бай.

Σημ. 10. Ἐπὶ δὲ τοῦ α καὶ ια γράφοντες Βουλγαρικάς λέξεις ἐχούσας τὰ γράμματα ж, ѣ ἢ ѣ, ѣ θέλομεν μεταχειρίζεσθαι τὴν δασείαν, διὰ τὰ γνωρίζῃ ὁ μαθητὴς, ὅτι τὸ μὲν α θὰ προφερθῇ ὡς α ἄτονον με κλειστὸν στόμα, τὸ δὲ ια ὁμοίως μὲ κλειστὸν στόμα ὡς α ἄτονον, ὡς ὅτε εὐρίσκεται μετὰ τὸ ἰ φωνῆεν, ὡς ἐν τῇ λέξει «Μαρία» ἡ μὲν πρώτη συλλαβὴ ἔχει σχεδὸν τὴν προφορὰν τοῦ ж, ὡς τὰ ἦναι γεγραμμένη мж, ἡ δὲ τελευταία συλλαβὴ α σχεδὸν ἔχει τὴν προφορὰν τοῦ ѣ ὡς τὰ ἦναι γεγραμμένη «Мѣриѣ». π.χ. τὴν λέξιν спж (κοιμῶμαι) θέλομεν γράφει μὲ ἑλληνικά γράμματα οὕτω спж, τὸ δὲ не ж (δὲν θέλω) θέλει γραφῇ не ж.

Περὶ τῆς προφορᾶς τῶν γραμμάτων.

Ὁ προσεκτικὸς ἀναγνώστης καὶ μαθητὴς δύναται σχεδὸν ὁλοτελῶς νὰ μάθῃ τὴν προφορὰν τῶν Βουλγαρικῶν γραμμάτων μόνον ἐκ τοῦ προεκτεθέντος πίνακος καὶ τῶν σημειώσεων, μὴ ὅλον τοῦτο χάριν περισσοτέρας εὐκολίας τῶν σπουδαστῶν καὶ τινῶν παραλειφθέντων θέλομεν εἰπεῖ προσέτι ὀλίγα τὰ λίαν ἀναγκαῖα.

Τὸ ѣ, ὅπερ καὶ μέγα ѣр (ѣрѣ) λέγεται, ἐν τέλει λέξεων δὲν προφέρεται καὶ διὰ τοῦτο οἱ νεώτεροι Σέρβοι τὸ ἀπέβαλον ὁλοτελῶς ὡς περιττὸν, ἀλλὰ μὴ ὅλον τοῦτο αὐτὸ δίδει εἰς τὸ προηγουμένον αὐτοῦ σύμφωνον τῆς λέξεως μίαν τραχεῖαν προφορὰν, καὶ εἶναι ἰσοδύναμον μὲ τὸ Γαλλικὸν e muet ἐν τέλει λέξεως, ὡς синѣ (σὴν=υἱός), père, mère. Τὸ δὲ ѣ, ὅπερ καὶ